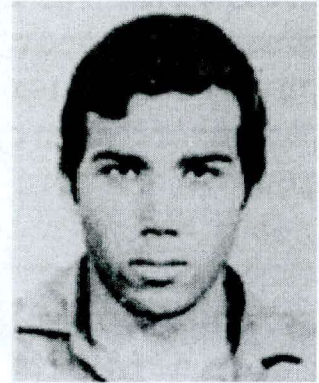

סמל מכלוף, דוד

דוד, בן מזל ובן-ציון, נולד ביום י"א בניסן תשי"ג (27.3.1953) בתל-אביב. הוא סיים את לימודיו היסודיים במושב עשרת, ואת לימודיו התיכוניים סיים בבית-הספר "אורט" ברחובות. דודי, כפי שכינהו בחיבה בני משפחתו וידידיו, נולד כבן בכור אחרי שתי בנות, ובניגוד למצופה עקב מעמדו במשפחה, לא התפתח כילד מפונק וקפריזי, אלא היה ביישן ועצמאי מאוד. מאז היה בן חודש ימים ועד סוף שנת הלימודים השנייה שלו התגוררה המשפחה במושב חצב, שמה עברה במסגרת התנועה "מן העיר אל הכפר". אחר-כך עברה המשפחה ל"כנות", ודודי למד בגדרה. לאחר כשנה חזרה המשפחה ועקרה למושב עשרת, ושם השתקעה לצמיתות. דודי סיים את לימודיו היסודיים, והלך ללמוד מכונאות בבית-הספר "אורט". מאז ומתמיד נמשך אל מכונות למיניהן, וניחן בידים זריזות ואמונות בבואו לפרק ולהרכיב מנגנונים. הוא הצטיין במיוחד, במקצועות הלימוד שהיו קשורים במתמטיקה ובפיסיקה, מתוך נטייה לתחום הריאלי של הלימודים. אולם בנפשו היה ילד רגיש במיוחד, שהיה מוכן תמיד לעזור לזולת ככל יכולתו. הוא נהג לסייע להוריו בניהול הצרכניה שהחזיקו, ונשא מצרכים לבתי הלקוחות או להחסנה במחסנים. מעולם לא ישב בטל בשעות הפנאי. הוא הצטרף כחבר לתנועת "הצופים" והשתתף בטיולים ובמסעות. אהבה מיוחדת רחש אל הים ואל כל הקשור בו. הוא הפליא לשחות ולשחק במחבטים, והעדיף טיולים, שנסתיימו ברחיצה מרעננת בים. כשסיים את לימודיו נרשם לבית-הספר האקסטרני "אנקורי", כדי ללמוד לתעודת-בגרות.

דוד גויס לצה"ל במחצית מאי 1971 והוצב לחיל הרגלים. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס מפקדי כיתות חי"ר, הוסמך כמכונאי רכב. אולם לאחר תקופה קצרה נשלח לקורס חובשים קרביים והועבר לחיל הרפואה כחובש. דודי העדיף את תפקידו החדש על הישיבה בבסיס עורפי, וגם נכונותו לעזור לזולת מצאה יתר ביטוי בתפקידו החדש. מעולם לא התלונן על כובד המשא שנאלץ לשאת במסעותיה של היחידה. להיפך, כשאחד מחבריו למסע חש ברע - טיפל בו במלוא המסירות ונשא גם את צידו. האימונים והשירות המפרך חישלו אותו, והוא אהב את חטיבתו, חטיבת "גולני", שכינה אותה בשם "חטיבת העץ הבוהק". דודי קנה לו חברים רבים, שאהבוהו מאוד בזכות חביבותו וטוב לבו. הם אהבו לשוחח אתו בעניינים שונים, אבל כששאלוהו שאלות הנוגעות בו היה מתכנס בתוך עצמו ולא מרבה בדברים. בשעות הפנאי נהג לשבת וללמוד בשקידה את החומר הדרוש לשתי הבחינות האחרונות, שנותרו לו כדי לקבל תעודת בגרות. חבריו זוכרים אותו לומד תמיד, בכל שעה של הפוגה, כשהם נהגו לשבת בצד ולנוח. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים עמדו דודי ואביו בתפילה בבית-הכנסת. מיד כששמע את נהמת המטוסים וראה את המשאיות הצבאיות בכביש - מיהר הביתה, לקח את מדיו שלא הספיק לכבסם מיום בואו לחופשה הקצרה - ויצא ליחידתו. הוא השתתף בקרבות נגד הסורים ברמת הגולן. ביום כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973) נורה ונהרג מיריית צלף סורי בקרב על החרמון, שעה שטיפל בפצועים. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בגדרות. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל והוענק לו "עיטור המופת". בתעודת העיטור נאמר: "ביום 22 באוקטובר 1973, בקרב על החרמון, נתקלה היחידה בהתנגדות עזה של הסורים - ולוחמים רבים נפגעו. סמל דוד מכלוף ז"ל טיפל בפצועים רבים תחת אש אויב, עד שנפגע ונפל. במעשיו אלה גילה אומץ-לב, קור-רוח, ואחוות לוחמים למופת".

הוריו ושתי אחיותיו רכשו ספר תורה, פרוכת לארון הקודש וספרי קודש לזכרו; סיפור לחימתו מובא גם בחוברת "קשת יהונתן לא נשוג", שהוצאה לאור על-ידי המועצה האזורית של גדרות.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)